

Arrest

nr. 158 956 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-L. BROCORENS loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en van het dorp Gelan Gura nabij het hoofdstad Addis Abeba afkomstig te zijn. U bent Oromo van etnische origine. U verklaart dat uw vader en uw oudere broer (N.) lid waren van het Oromo Liberation Front (OLF). Omwille van hun activiteiten voor deze groepering werd uw vader ongeveer drie jaar voor uw asielaanvraag aangehouden door de Ethiopische autoriteiten. U heeft nadien nooit meer iets van hem vernomen. Uw broer (N.) werd tijdens de arrestatie van uw vader gedood toen hij probeerde vluchten.

U was zelf geen lid maar wel sympathisant van het OLF. U verspreidde pamfletten en zamelde giften in bij uw dorpsgenoten. Na het overlijden van de eerste minister Meles Zenawi op 20 augustus 2012 weigerde u een tshirt met zijn beeltenis te kopen van overheidsfunctionarissen die de daaropvolgende dag uw dorp bezochten. Omwille van uw weigering werd u op 15.12.2004 EK (21.08.2012) samen met vier andere personen gearresteerd en gedurende twee weken vastgehouden in het Akaki politiekantoor te Addis Abeba. U werd tijdens uw detentie gefolterd. Op 01.01.2005 EK (11.09.2012) werd u vrijgelaten op voorwaarde dat u uw politieke activiteiten zou stopzetten. Indien u zich niet aan deze voorwaarde zou houden riskeerde u een ernstige straf. Omdat u voor uw leven vreesde besloot u uw land te verlaten. De broer van uw moeder betaalde een smokkelaar die u op 01.03.2005 EK (10.11.2012 GK) via Djibouti naar Frankrijk bracht. Vanuit Frankrijk reisde u verder naar België waar u op 4 december 2012 een asielaanvraag indiende. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u de autoriteiten vreest. Ten slotte stelt u in België deel te hebben genomen aan een demonstratie waarbij voor de rechten van de Oromo werd gepleit en deel te nemen aan de maandelijkse vergaderingen van de Oromo gemeenschap in België.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: een identiteitskaart en een attest uitgaande van de Union of Oromo Student in Europe (UOSE) betreffende uw deelname aan activiteiten van de Oromo gemeenschap en uw deelname aan een betoging. Tijdens uw tweede gehoor legde u enkele documenten neer van het brandwondencentrum van het UZ Leuven betreffende de verwondingen die u zichzelf toebrengt in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw vader en uw oudere broer lid waren van het OLF en activiteiten voor deze groepering uitvoerden (cgvs 11.03.2015, p.5). Betreffende dit voorgehouden lidmaatschap en de daaraan verbonden activiteiten dient te worden vastgesteld dat u hierover geen begin van bewijs neerlegt. U stelt dat het aanbrengen van materieel bewijs onmogelijk is gezien het OLF een verboden organisatie is en bijgevolg geen documenten uitgeeft die een eventueel lidmaatschap kunnen aantonen (cgvs 11.03.2015, p.6). Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat u evenmin documenten aanbrengt betreffende de activiteiten van uw vader en uw broer. Dit roept vragen op. U stelt immers dat zij de bevolking in de regio mobiliseerden tegen de overheid (cgvs 11.03.2015, p.6) en dat u zelf ook pamfletten in hun opdracht verdeelde (cgvs 11.03.2015, p.14).

Wat echter ernstiger vragen oproept is dat uw verklaringen hierover evenmin overtuigen. Wanneer het CGVS u uitnodigt om bijkomende informatie te verstrekken betreffende de activiteiten van uw vader stelt u bijzonder vaag dat hij de bevolking in de omgeving steeds mobiliseerde tegen de overheid. Gevraagd om deze bewering te concretiseren blijkt u hier niet toe in staat. U verklaart enkel dat hij veel vrienden op bezoek kreeg maar niet veel vertelde over zijn activiteiten (cgvs 11.03.2015, p.6). Wanneer het CGVS informeert naar de structuur en activiteiten van het OLF op dorpsniveau verklaart u dat uw vader meestal de informatie ontving, deze aan u doorgaf waarna u de informatie verspreidde. Gevraagd van wie uw vader dan informatie of orders ontving moet u echter het antwoord schuldig blijven. U stelt dat hij u nooit vertelde wie zijn bron was en dat u hem dat evenmin vroeg. Wanneer het CGVS informeert of u enig idee heeft van wie uw vader zijn informatie verkreeg stelt u dat u zich niet in de positie bevond om uw vader naar zijn bronnen te vragen gezien u hem volledig vertrouwde en hij een Oromo-patriot was. U weet enkel te vertellen dat uw vader jullie soms voor een tijd verliet waarna hij weerkeerde met informatie (cgvs 11.03.2015, p.7-8). Tevens verklaart u dat andere personen eveneens informatie verspreiden, maar u stelt niet te weten wie deze andere personen waren, gezien alles in het geheim gebeurde (cgvs 11.03.2015, p.7). Van iemand die verklaart dat zijn vader en zijn broer actief waren voor het OLF en zijn vader verantwoordelijk was voor de propaganda en de mobilisatie tegen de autoriteiten in zijn dorp en regio mag verwacht worden dat hij duidelijke en gedetailleerde verklaringen kan afleggen betreffende de activiteiten en verantwoordelijkheden van zijn gezinsleden. Dat u hier niet toe in staat blijkt leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van uw problemen in Ethiopië, namelijk uw opvoeding in een gezin met banden met het OLF. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de arrestatie van uw vader en de dood van uw broer niet overtuigen. Zo stelde u op het moment van uw asielaanvraag dat uw vader drie jaar voordien aangehouden werd (verklaring dvz – vraag 12) waarna u geen nieuws van hem meer ontving en uw broer twee jaar voor uw asielaanvraag door de autoriteiten werd vermoord (verklaring dvz – vraag 18). Uit deze verklaringen valt af te leiden dat u de verdwijning van uw vader en de dood van uw broer niet op hetzelfde tijdstip situeert. Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat uw broer

gedood werd tijdens de arrestatie van uw vader (cgvs 11.03.2015, p.17). De geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende de verdwijning van uw vader (en de daaropvolgende dood van uw broer) wordt nog verder ondergraven door uw bijzonder weinig consistente verklaringen betreffende het tijdstip van zijn arrestatie. Waar u op het moment van uw asielaanvraag nog stelde dat hij drie jaar voor uw asielaanvraag gearresteerd werd en verdween (dus rond eind 2009, begin 2010 GK) situeerde u tijdens het gehoor voor het CGVS zijn laatste arrestatie op 15 sane (10de maand) van het jaar 2003 EK (22.06.2011) of slechts anderhalf jaar voor uw asielaanvraag (cgvs 11.03.2015, p.16).

Verder maakt u het doorheen uw gehoren voor het CGVS allerm minst aannemelijk dat u zelf actief was voor het OLF. Uw kennis van deze organisatie blijkt immers bijzonder summier. Wanneer het CGVS informeert naar de officiële naam in het Afaan Oromo van het OLF geeft u de benaming "Adda Bilisummaa Ummata Oromoo" op (cgvs 11.03.2015, p.5). Uit de bij het administratief dossier gevoegde afdruk van de website van het OLF wordt echter geen melding gemaakt van de door u gebruikte term "Ummata". Gevraagd of het OLF over een radiozender beschikt antwoordt u bevestigend en stelt u de kanalen Seife Nebelbal en Simbirtuu te kennen (cgvs 11.03.2015, p.13 en cgvs 01.07.2015, p.13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de officiële radiozender van het OLF de naam VOL/SABO draagt. De door u genoemde radiozenders hebben weliswaar een oromo-nationalistische inslag maar worden door het OLF niet genoemd als officiële mediakanalen.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen over Oromo jeugdorganisaties en de tijdens de protesten van 2011 opgerichte Oromo studentenorganisatie Qeeroo Bilisummaa. Gevraagd of u een naam van een Oromo jeugdorganisatie kent antwoordt u ontkennend (cgvs 07.07.2015, p.17). Wanneer het CGVS informeert of de benaming "Qeeroo Bilisummaa" u iets zegt weet u correct te vertellen dat deze term gebruikt wordt in de strijd van de jongeren voor de bevrijding (van Oromia). Gevraagd of Qeeroo Bilisummaa een formele organisatie is stelt u nooit gehoord te hebben van een dergelijke organisatie (cgvs 01.07.2015, p.12). Dit roept ernstige vragen op. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat hoewel het OLF geen officiële jeugdafdeling heeft, de studentenorganisatie Qeeroo Bilisummaa als officiële jeugdtak beschouwd wordt van het OLF, of dat deze organisaties op zijn minst sterke banden onderhouden. De mediakanalen van beide organisaties verwijzen naar de acties van elkaar, en uit berichtgeving blijkt dat er op hoofdkwartieren van Qeeroo openlijk vlaggen van het OLF werden uitgehangen. Van iemand die verklaart dat zijn gezinsleden lid waren van het OLF en omwille van deze activiteiten gedood werden en hijzelf sympathisant van deze groepering is en deelnam aan een studentenprotest mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen kan afleggen betreffende de aard van de organisatie Qeeroo Bilisummaa en de verhouding tot het OLF.

Hoewel u stelt dat de status van Finfinne, de Afaan oromo benaming voor Addis Abeba een druk besproken onderwerp was in uw dorp en een belangrijke eis voor het OLF (cgvs 11.03.2015, p.10) overtuigen uw verklaringen hieromtrent allerm minst. Zo stelt u dat de Ethiopische autoriteiten in 1997 EK de stad Adama als hoofdstad van Oromia aanduiden maar in datzelfde jaar na protest Addis Abeba opnieuw de officiële hoofdstad werd (cgvs 01.07.2015, p.13). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt echter dat de Ethiopische autoriteiten in 2003/2004 Adama als nieuwe hoofdstad benoemden om pas drie jaar later en na veelvuldige protesten, en niet zoals u stelt in hetzelfde jaar, de terugkeer van Addis Abeba als hoofdstad te verordenen. Dat u de door de Ethiopische autoriteiten opgelegde verhuis van de hoofdstad van Oromia, in het bijzonder gecontesteerd door het OLF, niet correct in de tijd kan situeren roept andermaal vragen op betreffende uw beweringen over het opgroeien in een gezin waarvan de vader en de oudere broer hun leven lieten vanwege hun activiteiten voor deze organisatie en uw engagement voor het OLF.

Verder verklaart u zelf éénmalig deel te hebben genomen aan een studentendemonstratie in 1998 EK. Hierover dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen begin van materieel bewijs neerlegt betreffende uw deelname aan deze demonstratie. Uw verklaringen betreffende studentendemonstraties van latere datum roepen eveneens vragen op. Hoewel u stelt dat studenten het overgrote deel van de tijd protesteren en er veel demonstraties waren blijkt u zich slechts één enkele demonstratie te kunnen herinneren, de demonstratie in uw school in 1998 EK waaraan u zou hebben deelgenomen maar waarover u geen begin van materieel bewijs neerlegt (cgvs 11.03.2015, p.8). Wanneer het CGVS vraagt waar en wanneer in de jaren voor uw vertrek nog studentenprotesten plaats hadden stelt u opnieuw bijzonder vaag dat er voortdurend massademonstraties waren in Oromia en dat er veel studenten gevangen genomen werden. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat er in de jaren voor uw vertrek nog geregeld Oromo-nationalistische studentendemonstraties plaats hadden in Addis Abeba, de stad waar u studeerde. Van iemand die verklaart op jonge leeftijd zelf te hebben deelgenomen aan een studentendemonstratie en te zijn opgegroeid in een gezin waarin activisme voor de Oromozaak centraal stond en om deze reden zijn land van herkomst diende te verlaten mag verwacht worden dat hij duidelijke en gedetailleerde verklaringen kan afleggen betreffende deze demonstraties. Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u activiteiten uitvoerde voor het OLF en actief was binnen de Oromo-nationalistische beweging.

Verder verklaart u dat de Ethiopische autoriteiten een treurmars organiseerden in uw regio op 21 augustus 2015, de dag volgend op het overlijden van de toenmalige eerste minister Meles Zenawi. Tijdens deze mars werden de bewoners van de omgeving door overheidsfunctionarissen gedwongen een t-shirt met de beeltenis van de overleden eerste minister te kopen. Omdat u dit weigerde werd u dezelfde avond thuis gearresteerd en gedurende twee weken vastgehouden in het Akaki politiekantoor te Addis Abeba. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw houding ten aanzien van de politie tijdens deze treurmars allerminst overtuigen. Gevraagd of u verplicht werd het t-shirt te kopen antwoordt u bevestigend en stelt u dat u dit resoluut weigerde door ten aanzien van de overheidsfunctionaris te stellen dat Meles Zenawi uw vijand was (cgvs 01.07.2015, p.15). Wanneer het CGVS informeert naar de reden waarom u de vertegenwoordiger van de autoriteiten vertelde dat Meles Zenawi uw vijand was verwijst u naar zijn verantwoordelijkheid voor de dood van uw vader en het lijden van uw familie. Wanneer het CGVS u vraagt waarom u deze overheidsfunctionaris niet eenvoudig vertelde dat u geen geld bijhad geeft u het weinig verhelderende antwoord dat dit niet tot een oplossing geleid zou hebben gezien ze mensen dwingen te accepteren wat ze aanbieden. U vult daarbij aan dat u zich ervan bewust was dat uw weigering tot mishandeling zou leiden. Wanneer het CGVS informeert of u op een confrontatie met de autoriteiten uit was antwoordt u dan weer ontkennend. U stelt dat de agent een geweer vasthad waarop u vreedzaam weigerde. Wanneer het CGVS u wijst op de gebrekkige consistentie van uw verklaringen stelt u plots toch, geheel tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat dit niets zou oplossen, dat u de agent vertelde dat het t-shirt te duur voor u was (cgvs 01.07.2015, p.16). Ook uw verklaringen betreffende uw twee weken durende detentie in het politiekantoor van Akaki roepen vragen op. Zo stelt u dat u voortdurend ondervraagd werd over de verblijfplaats van uw vader maar dat u niets vertelde (cgvs 01.07.2015, p.14). Deze bewering roept vragen op gezien u eveneens stelt dat de autoriteiten zelf uw vader drie jaar (verklaring dvz) dan wel anderhalf jaar voor uw vertrek (gehoor cgvs) arresteerden en dat u sindsdien niets meer van hem mocht vernemen. Het is weinig aannemelijk dat de Ethiopische autoriteiten een van OLF-banden verdachte burger twee weken lang zouden ondervragen over de door hen gekende plaats van detentie dan wel begraafplaats. Op basis van het voorgaande kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vertrek uit Ethiopië.

Naast uw beweringen met betrekking tot de vrees die u ten opzichte van Ethiopië zou koesteren ten gevolge van uw sympathie en activiteiten voor het OLF stelt u bij terugkeer naar uw land van herkomst ook vervolging te vrezen omwille van de politieke activiteiten die u hier in België tegen de Ethiopische regering beweert te hebben ontwikkeld. U stelt tijdens het gehoor voor het CGVS aan demonstraties te hebben deelgenomen in België tegen de Ethiopische autoriteiten en verder deel te nemen aan de maandelijkse vergaderingen van het UOSE, de Oromo studentenvereniging in Europa, een mantelorganisatie van het OLF. Ter staving van uw aanwezigheid op de vergaderingen van het UOSE toonde u de protection officer van het CGVS een attest van het UOSE.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft, kan er gezien uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw opvoeding in een familie actief binnen het OLF en uw sympathie en activiteiten voor het OLF niet worden afgeleid dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond. Uw eenmalige deelname aan een demonstratie te Brussel waarbij gepleit werd voor de eerbiediging van de rechten van de Oromo en uw deelname aan enkele van de maandelijkse vergaderingen van de Oromo gemeenschap in België kan dan ook niet gezien worden als de voorzetting van een maatschappelijk engagement in uw land van herkomst. Er moet dan ook worden vastgesteld dat u er in het kader van uw asielaanvraag niet in slaagt aannemelijk te maken dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan een protestactie in België. Rekening houdend met uw profiel en achtergrond, kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat de Ethiopische autoriteiten uw handelingen na uw vertrek uit Ethiopië niet op de voet gevolgd hebben, en derhalve niet op de hoogte zijn van uw éénmalige deelname aan een demonstratie in België en uw deelname aan vergaderingen van de Oromo gemeenschap. Hoe dan ook, zelfs indien de Ethiopische overheden op de hoogte zouden zijn van acties van asielzoekers in België, maakt u het niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopisch maatschappelijk systeem. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie

werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt weliswaar dat leidinggevend van Ethiopische oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië problemen kunnen ondervinden, maar dat dit voor gewone leden van dergelijke oppositiepartijen meestal niet het geval is.

Concluderend moet er worden gesteld dat u er naar aanleiding van uw asielverzoek niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u in het kader van deze asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Het attest uitgaande van de Union of Oromo Students in Europe (UOSE) verwijst louter in algemene bewoordingen naar uw deelname aan een demonstratie te België georganiseerd door Oromo en uw deelname aan vergaderingen van de Oromo gemeenschap te België. Dergelijke documenten kunnen slechts een asielrelaas ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. De door u neergelegde attest weerlegt immers niet de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw engagement voor deze zaak in uw land van herkomst. Uit dit attest en uw verklaringen valt evenmin af te leiden dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn van uw aanwezigheid op deze demonstratie of vergaderingen en dat zij deelnemers aan zulke demonstratie of vergaderingen in geval van terugkeer naar Ethiopië zouden vervolgen. De documenten uitgaande van het brandwondencentrum van UZ Leuven bevestigen dat u meerdere consultaties had op deze dienst maar hebben betrekking op verwondingen die u zichzelf toebracht in België en houden dan ook geen verband met uw beweerde vervolging in uw thuisland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, "de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur", het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM.

Verzoeker wijst vooreerst op enkele elementen die door verweerder niet worden betwist. Verweerder betwist niet dat hij een laaggeschoolde Ethiopiër van 22 jaar is. Evenmin betwist verweerder dat hij een Oromo is. Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent de situatie van en de repressie tegenover de Oromo in zijn land van herkomst. Hij concludeert dat de Ethiopische regering de nationalistische politieke Oromo-groeperingen als oppositiegroepen beschouwt en dat de leden van deze groepen daardoor slachtoffer zijn van de schending van de meest fundamentele mensenrechten.

Verzoeker wijst voorts op de inhoud van artikel 48/3, 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet, artikel 1, A van het Verdrag van Genève, artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en artikel 4 van het KB van 22 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verweerder kan volgens verzoeker de beslissing niet voornamelijk steunen op feiten waarover hij sprak (de politieke activiteiten van zijn vader en zijn broer) doch die niet de grondslag vormen van zijn asielaanvraag. Verzoeker roept zijn eigen politieke inzet en overtuiging in ter staving van zijn asielaanvraag. De motieven moeten steun vinden in het dossier en de feiten van de zaak, onder andere de psychologische aandoeningen van verzoeker.

Verzoeker verwijst naar de in artikel 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 en 14 van het EVRM vervatte rechten. Zowel uit verzoekers verklaringen als uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt dat al deze artikelen in Ethiopië worden geschonden ten aanzien van opposanten in Ethiopië. Verzoeker stelt dat "de Oromo een oppositie beweging is in Ethiopië".

Vervolgens betoogt verzoeker:

"Overwegende dat de volgende elementen de persoonlijke omstandigheden van verzoeker vormen en die een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde rechtvaardigen ;

Dat de vader van verzoeker alsook zijn oudere broer, actieve leden waren van de Oromo Liberation Front ;

Dat zijn vader gearresteerd en gedetineerd werd omwille van zijn politieke activiteiten ;

Dat zijn vader ondertussen verdwenen is ;
Dat zijn broer vermoord werd toen hij van de autoriteiten probeerde te ontsnappen ;
Dat verzoeker tot en met zijn vlucht uit Ethiopië alleen met zijn moeder heeft geleefd ;
Dat, ten gevolge van de moord van zijn broer, de verdwijning van zijn vader alsook de druk uitgeoefend door de Ethiopische regering, verzoeker school heeft moeten verlaten om zijn moeder bij te helpen ;
Dat verzoeker dan ook een lage scholingsgraad heeft ;
Dat verzoeker een sympathisant is van de O.L.F. ;
Dat hij de doelen van O.L.F ondersteunt, namelijk het bevrijden van de Oromos (gehoor 11.3.2015, p. 5);
Dat hij duidelijk heeft uitgelegd dat de OLF de jeugd mobiliseert in Oromia en massabewegingen in plaats zet (gehoor 11.3.2015, p. 6) ;

7.

Overwegende dat tegenpartij blijft eisen van verzoeker dat hij een schriftelijk bewijs neerlegt m.b.t de politieke activiteiten van zijn vader en zijn broeder ;
Dat volgens tegenpartij, het feit dat verzoeker zulk bewijs niet kan neerleggen, een bewijs zou zijn dat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, quod non ;
Dat verzoeker expliciet heeft gezegd " Ik vertrouw volledig op mijn vader, hij is een lid en een patriot voor de Oromo. Ik moest dan ook niet naar zijn bron vragen. Ik moest accepteren van waar hij zijn informatie haalde" (Gehoar 11.3.2015, p. 8) ;
Dat verzoeker ook heeft uitgelegd dat de O.L.F. leden geen documenten hebben die hun lidmaatschap staven en dit, precies, om ze een minimum te beschermen tegenover de Ethiopische autoriteiten ;
Dat verzoeker benadrukt dat hij zijn eigen politieke activiteiten in Ethiopië inroept ter staving van zijn vrees voor vervolging en niet (alleen maar) het feit dat zijn vader en zijn broer actieve leden was van de O.L.F. ;
Dat tegenpartij in de bestreden beslissing ten onjuiste zijn weigering van de vluchtelingenstatus en zijn weigering van de subsidiaire status baseert op de ongeloofwaardige politieke activiteiten van de vader en de broer van verzoeker, quod non ;

8.

Overwegende dat verwerende partij van mening is dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij actief was voor het O.L.F. ;
Dat, ten eerste, verzoeker heeft, o.a., de volgende verklaringen gedaan (interview maart 2015)"
Vervolgens citeert verzoeker een aantal van zijn verklaringen bij het CGVS.

Verzoeker doet verder gelden:

"Dat verzoeker, gedurende de twee interviews op het Commissariaat heeft duidelijk kunnen antwoorden aan de vele vragen van tegenpartij met oog op de activiteiten van de O.L.F., hun interne organisatie, hun deelname aan de Ethiopische verkiezingen enz., ondanks zijn psychologische toestand en verwarring ;
Dat verzoeker ook duidelijk heeft kunnen uitleggen welke rol door de Oromo People Congress en de Oromo Federalist wordt gespeeld en hoe deze partijen gezien worden door de Oromos zelf en door het O.L.F. ;
Dat verzoeker ook nauwkeurig heeft kunnen antwoorden m.b.t zijn politieke inzet en de O.L.F zelf, ondanks zijn lage opleidingsniveau ;
Dat verwerende partij blijkbaar geen rekening houdt zowel met zijn opleidingsniveau als met zijn psychologische toestand van verzoeker ;
Dat ten tweede, tegenpartij de bestreden beslissing baseert op het feit dat verzoeker de naam "Adda Bilisumma Ummata Oromoo" heeft gegeven toen tegenpartij de officiële naam van het O.L.F vroeg ;
Dat tegenpartij vervolgt en summier schrijft : " Uit de bij het administratief dossier gevoegde afdruk van de website van het OLF wordt echter geen melding gemaakt van de door u gebruikte term "Ummata" ;
Dat nochtans, zou verwerende partij de moeite doen om op internet "Adda Bilisumma Ummata Oromoo" in Google in te geven, dan had hij kunnen vaststellen dat benaming naar verschillende Oromo's website verwijst en dat de benaming "Adda Bilisummaa Oromoo" degelijk verwijst naar de website van de O.L.F (<http://oromoliberationfront.org/or/>) (stuk n°) ;
Dat de term "Ummata" op internet (Google) onmiddellijk verwijst naar verschillende artikelen en websites in verband met de Oromo (stuk n°) ;
Dat zulke verklaring van verwerende partij dan ook voortvloeit uit een manifest mankement aan zij onderzoekplicht ;
Dat vervolgens, verwerende partij de beweerde ontkenningen van verzoeker m.b.t "Qeeroo Bilisummaa", de Oromo studentenorganisatie, inroept ;
Dat verzoeker tegenpartij correct heeft geïnformeerd tegenover de strijd dat Qeeroo Bilisumma (bestreden beslissing, p. 2) ;

Dat verzoeker eerlijk heeft toegegeven dat hij van de Qeeroo Bilisumma nooit heeft gehoord in de hoedanigheid van een formele organisatie ;

Dat verwerende partij erkent dat de Qeeroo Bilisumma enkele en alleen een officieuze jeugdtak is van de O.L.F ;

Dat de vraag gesteld door verwerende partij dubbelzinnig is en dat verwerende partij de antwoorden van verzoeker dan ook interpreteren vanuit hun subjectieve standpunt ;

Dat verzoeker duidelijk heeft gezegd dat de Qeeroo Bilisumma, samengesteld uit studenten, de strijd voeren voor de bevrijding van de Oromos en meer bepaald voor de jeugd van de Oromos ;

9.

Overwegende dat verzoeker gearresteerd werd nadat hij geweigerd heeft de t-shirt met het portret van Meles Zenawi te kopen en te dragen ;

Dat dit een politieke daad is van verzoeker die overeenkomt met zijn gedachten en zijn engagement in Ethiopië ;

Dat ten gevolge van zijn politieke daad werd verzoeker gearresteerd en gedetineerd ;

Dat verwerende partij de vraag stelde aan verzoeker waarom hij gewoonweg niet heeft gezegd dat hij geen geld genoeg had om de t-shirt te kopen (bestreden beslissing p. 3);

Dat, nochtans, verwerende partij aan verzoeker niet kan verwijten zijn politieke standpunt te uiten als er van hem geëist is een t-shirt te kopen ter beeltenis van de eerste minister die hij ten zeerste bestrijdt ;

Dat er nooit verwacht mag zijn dat een persoon zijn politieke en/of religieuze overtuigingen, zijn nationaliteit en het behoren tot een sociale groep zwijgt omwille de vervolgingen die uitgeoefend zijn in zijn land van herkomst;

Dat het internationaal verdrag van Genève met betrekking tot de vluchtelingen, precies, deze personen beschermt (!) ;

Dat, bovendien, de verklaring van verwerende partij in de bestreden beslissing “ Wanneer het CGVS u vraagt waarom u deze overheidsfunctionaris niet eenvoudig vertelde dat u geen geld bijhad geeft u weinig verheldrende antwoord dat dit niet tot een oplossing geleid zou hebben gezien de mensen dwingen te accepteren wat ze aanbieden”, tegensprekelijk is met de rechten en het doel van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ;

Dat dit ook geldt met betrekking tot de vragen gesteld op het Commissariaat Generaal (gehoor d.d. 01.07.2015, p. 16) :

(...)

Dat, echter, zulk verklaring de onwetendheid van verwerende partij tegenover de situatie van de Oromos in Ethiopië aantoonst ;

Dat het rapport “Because I’m Oromo” van Amnesty International d.d. oktober 2014, beschikbaar op internet, de verklaringen van verzoeker bevestigen, o.a., “The Government of Ethiopia is hostile tot dissent, wherever and however it manifests, and also shows hostility to influential individuals or groups not affiliated to the ruling Ethiopian Peoples’ Revolutionary Democratic Front political party. Government has used arbitrary arrest and detention, often without charge, to suppress suggestions of dissent in many parts of the country. But this hostility, and the resulting acts of suppression, have manifested often and scale in Oromia. (...) Between 2011 and 2014, at least 5.000 Oromos have been arrested as a result of their actual or suspected peaceful opposition to the government, based on their manifestation of dissenting opinions, exercise of freedom of expression of their imputed political opinion. These included thousands of peaceful protestors and hundreds of political opposition members, but also hundreds of other individuals from all walks of life – students, pharmacists, civil servants, singers, businesspeople, and people expressing Oromo cultural heritage – arrested based on the expression of dissenting opinions or their suspected opposition to the government (...). In the cases known to Amnesty International, the majority of those arrested were detained without charge or trial for some or all of their detention, for weeks, months or years – a system apparently intended to warn, punish or silence them, from which justice is often absent” ;

Dat het rapport “Because I’m Oromo” de willekeurige arrestaties en detentie van de Oromos bevestigt in dezelfde wijze dan wat verzoeker heeft uitgelegd m.b.t tot zijn eigen arrestatie en detentie in Ethiopië ;

10.

Overwegende dat verwerende partij de asielmotief van verzoeker, nl. zijn arrestatie en detentie omwille zijn politieke akte en standpunten, maar amper analyseert in de bestreden beslissing ;

Dat verwerende partij gewoonweg schrijft “Ook uw verklaringen betreffende uw twee weken durende detentie in het politiekantoor van Akaki roepen vragen op. Zo stelt u dat u voortdurend ondervraagd werd over de verblijfplaats van uw vader maar dat u niets vertelde. Deze beweringen roepen vragen op gezien u eveneens stelt dat de autoriteiten zelf u vader drie jaar (verklaringen DVZ) dan wel anderhalf jaar voor uw vertrek (gehoor CGVS) arresteerden en dat u sindsdien niet meer van hem mocht vernemen. Het is weinig aannemelijk dat de Ethiopische autoriteiten een van OLF-banden verdacht burgers twee weken lang zouden ondervragen over de door hen gekende plaats van detentie dan wel

begraafplaats. Op basis van het voorafgaande kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vertrek in Ethiopië” ;

Dat verzoeker deze motivering ten hardste betwist;”

Verzoeker citeert andermaal een aantal van zijn verklaringen bij het CGVS. Hij kan niet begrijpen waarom verweerder van oordeel is dat zijn verklaringen over zijn arrestatie en detentie ongeloofwaardig zijn. Verweerder schendt dan ook zijn onderzoeksplicht en zijn motiveringsplicht.

Vervolgens voert verzoeker aan:

“Dat, ten tweede, verzoeker niet heeft verklaard dat hij enkel ondervraagd werd over de verblijfplaats van zijn vader ;

Dat dit zulke verklaringen van verzoeker nergens blijkt uit de interviews op het Commissariaat Generaal;

Dat het ook niet blijkt uit het interview op Dienst Vreemdelingenzaken van december 2012 ;

Dat verzoeker zich dan ook de vraag stelt van waar tegenpartij zulke affirmatie haalt ;

Dat, ten derde, de bewering van verwerende partij volgens dewelke “ Het is weinig aannemelijk dat de Ethiopische autoriteiten een van OLF-banden verdacht burgers twee weken lang zouden ondervragen over de door hen gekende plaats van detentie dan wel begraafplaats “ louter subjectief zijn en door geen enkele document of rapport ondersteund is ;

Dat, bovendien, de mening van verwerende partij op geen enkele objectieve bron gestaafd is ;

Dat de willekeurige arrestatie van verzoeker en zijn detenties omstandigheden (geen officieel inbeschuldiging, geen gerechtelijke procesvoering, ...) bevestigd zijn o.a. door het rapport van Amnesty International van oktober 2014, de welke een objectieve informatie bron is ;

Dat ten laatste blijft verwerende partij in ieder geval in gebreke blijft zijn standpunt volgens de welke de verklaringen van verzoeker over zijn arrestaties en detentie ongeloofwaardig zijn, grondig te onderzoeken en te ondersteunen, zowel door de verklaringen van verzoekers als door nationale en internationale informatie bronnen m.b.t. de situatie van de Oromos in Ethiopië ;

Dat ten gevolge kan deze stelling van verwerende partij niet weerhouden worden als grond tot een weigeringsbeslissing ;

Dat bovendien artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt :

"Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen "

Dat verwerende partij hiermee had moeten houden ;

Dat verzoeker, zowel op Dienstvreemdelingenzaken als gedurende de twee interviews op het Commissariaat General, heeft uitgelegd dat hij zonder inbeschuldiging en zonder enig proces werd gearresteerd en gedetineerd en dat hi gedurende dijn detentie gefolterd werd ;

Dat er, ten gevolge, een duidelijk aanwijzing is dat verzoeker reëel risico loopt tot ernstige schade en/of vervolgingen in zijn land van herkomst ;

11.

Overwegende dat verzoeker zijn politieke inzet voortzet in België ;

Dat hij een actief lid is van de Union of Oromo Students in Europe (Belgium) ;

Dat hij hiervan een bewijs heeft dewelke in bijlage word gevoegd ;

Dat het attest de verklaringen van verzoeker bevestigt, nl. dat hij heeft deel genomen aan betogingen in België en dat hij deel neemt aan de verenigingen van de “Belgian Oromo community” ;

Dat dit ten minste een begin van bewijs is van de politieke overtuigingen en inzet van verzoeker ten gunste van de vervolgte Oromo groep in Ethiopië ;

Dat verwerende partij zich enkel baseert op de beweerde ongeloofwaardigheid van de asielrelaas van verzoeker om te ondersteunen dat zijn politieke inzet in België niet gezien kan worden “als de voortzetting van een maatschappelijke engagement in uw land van herkomst” (bestreden beslissing, p. 3);

Dat, zoals hierboven uitgebreid vermeld heeft verzoeker coherente en nauwkeurige verklaringen gedaan m.b.t. zijn vrees voor vervolging in Ethiopië omwille zijn politieke overtuigingen en activiteiten ;

Dat verzoeker enkele en alleen op basis van louter subjectieve appreciatie en beweringen die niet blijken uit de interviews op het CGVS, de verklaringen van verzoeker als ongeloofwaardig hanteert ;

Dat, in tegendeel, verzoeker een uitvoerig rapport neerlegt m.b.t de situatie van de Oromos in Ethiopië ;

Dat het rapport de verklaringen van verzoeker staven ;

12.

Overwegende dat verzoeker psychologisch heel zwak ;

Dat verwerende partij hiervan op de hoogte is aangezien er, gedurende de tweede interview, een incident gebeurde.

Dat verzoeker die volledig in de war was - en nog steeds is - wou niet gaan zitten omdat hij bang en wantrouwig was en uitte dat hij moeilijk kon begrijpen waarom zijn dossier zo veel tijd nam terwijl andere personen, waaronder Ethiopische burgers, in een veel kortere periode een beslissing kregen ;

Dat het feit dat verzoeker meerdere malen zijn problemen heeft moeten uitleggen zonder dat hij het gevoel had dat de bevoegde autoriteiten hiermee rekening hielden, dreef verzoeker tot wanhoop ;

Dat verzoeker aan verwerende partij al zijn littekens heeft getoond.

Dat verwerende partij aan verzoeker heeft gevraagd waarom hij niet wou zitten en verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat hij zeer ontrustend was. Zo is er vermeld in het gehoor verslag van 01.07.2015 "Als ik het goed begrijp bent u boos of zenuwachtig over dit tweede gehoor?"; waaraan verzoeker antwoord: "Ik heb genoeg geleden. Kijk naar mijn armen (AZ toont zijn littekens op zijn arm). Kijk naar dit. (AZ legt documenten UZ Leuven op tafel) Waarom gebeurt dit allemaal?" (...) "Deze littekens komen van de laatste 2 jaren en 6 maanden. Ik heb erg harde stress. Ik leed al erg in mijn land. Maar de stress hier leidt daar toe" (Gehoor, 01.07.2015, p. 2). Verwerende partij is ten gevolge op de hoogte van de zware psychologische aandoeningen van verzoeker en hoeft hiermee rekening te houden.

Dat tegenpartij heeft aangegeven dat de asielpprocedure van verzoeker abnormaal lang heeft geduurd (gehoor verslag, 01.07.2015) ;

Dat verzoeker ten zeerste verbaasd is dat tegenpartij absoluut geen melding heeft gedaan van dit incident en de bekentenis van verzoeker tegenover zijn psychologische onwelzijn en onrust in de weigeringsbeslissing d.d. 23.09.2015 alhoewel het een uiterst belangrijke element is die in overweging moet genomen worden om de verklaringen van verzoeker na te gaan."

Verzoeker verwijst verder naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit moet specifiek en *in concreto* worden onderzocht door verweerder. In geen geval mag een weigering van de vluchtelingenstatus *de facto* een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inhouden. Verzoeker wijst andermaal op de inhoud van enkele van de reeds door hem aangehaalde bepalingen uit de vreemdelingenwet, de voormelde wet van 29 juli 1991 en het EVRM. De weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is gebaseerd op de subjectieve ongeloofwaardigheid gehecht aan zijn politieke activiteiten, arrestatie en detentie. Verzoeker verklaart onveranderlijk politiek actief te zijn, een tegenstander van de regering te zijn en in deze hoedanigheid een reëel risico te lopen op vervolging en ernstige schade. Om dit risico na te gaan, moet verweerder de voorzienbare gevolgen van een uitwijzing van verzoeker naar zijn land van herkomst onderzoeken, rekening houdend met de algemene toestand aldaar en de omstandigheden eigen aan verzoeker. Verzoeker herhaalt dat de fundamentele rechten van de Oromos, als tegenstanders van de regering, in Ethiopië dagelijks worden geschonden. Hij vervolgt:

"Dat, conform de verklaringen van verzoeker en het rapport "Because I'm Oromo" van Amnesty International, zitten duizenden Oromos in gevangenschappen omdat ze effectieve tegenstanders zijn, of gewoon verdachte tegenstrijders de te zijn, met een zeer beperkte toegang tot hun advocaat, laat staan enig contact met hun familie en zonder dat een proces plaats vindt ;

Dat, zo schrijft het rapport : " That the government is hostile to dissent, wherever and however it manifests, and also shows hostility to influential individuals or groups not affiliated tot the ruling Ethiopian Peoples' Revolutionary Democratic Front (EPRDF) political party. The government has used arbitrary arrest and detention, often without charge, to suppress suggestions of dissent in many parts of the country. But this hostility and the resulting acts of suppression, have manifested often and at scale in Oromomia. A number of former detainees, as well as former officials have observed that Oromo make up a high proportion of the prison population in federal prison and in the Federal Police Crime Investigation and Forensic Sector, commonly known as Maikelawi, in Addis Ababa, where prisoners of conscience and others subject to politically-motivated detention are often detained when first arrest" ("Because I'm Oromo, p. 8) ;

(Vrije vertaling : Dat de regering vijandig optreedt tegenover dissidenten, hoe deze dan ook betogen, en tegenover invloedrijke personen of groepen die niet verbonden zijn aan de Ethiopian Peoples' Revolutionay Democratic Front (EPRDF) politieke partij. De regering heeft gebruik gemaakt van willekeurig arrestaties en detenties, vaak zonder inbeschuldiging, om aanwijzingen van dissidentie in verschillende delen van het land, te beteugelen. Deze vijandelijke optreden en de pogingen dissidentie te beteugelen vond voornamelijk plaats in Oromia. Een aantal voormalige gedetineerde en officiële hebben gesignaleerd dat de Oromo het groot aantal gedetineerde vormt in de federale gevangenschappen en in de Federal Police Crime Investigation and Forensic Sector, algemeen gekend als Maikelawi te Addis Ababa, waar politieke gevangene en andere personen die onderhevig zijn tot politieke detentie worden vaak gedetineerd na een eerste arrestatie)

Dat deze vaststellingen de licht laten vallen op de dagelijkse schendingen van artikelen 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 en 14 door de Ethiopische regering tegenover de Oromos van Ethiopië ;

Dat, ten gevolge, verwerende partij rekening moest houden met de het behoren tot een welbepaald groep, en de niet betwistbare vervolging van de stam Oromo in Ethiopië ;

Dat verzoeker onbetwistbaar behoort tot een kwetsbare minderheid in zijn land van herkomst ;

Dat verzoeker een reëel risico loopt tot vernederende of onmenselijke behandelingen, alsook foltering en omwille zijn behoren tot een bepaald sociaal groep en zijn politieke overtuigingen en acties, verzoeker een ;

Dat verzoeker, zowel op Dienstvreemdelingenzaken als gedurende de twee interviews op het Commissariaat General, heeft uitgelegd dat hij zonder inbeschuldiging en zonder enig proces werd gearresteerd en gedetineerd en dat hij gedurende zijn detentie gefolterd werd ;

Dat ten gevolge er, in casu, toepassing moet worden gedaan van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet de welke bepaalt dat in geval een asielzoeker al het slachtoffer is geweest of bedreigd is geweest met vervolging of ernstige schade, dan is er een duidelijke aanwijzing dat betrokkene een reëel risico loopt tot vervolging en/of ernstige schade in geval van en terugkeer in zijn land van herkomst ;

Dat er een duidelijk aanwijzing is dat verzoeker reëel risico loopt tot ernstige schade en/of vervolgingen in zijn land van herkomst ;

Dat de bestreden beslissing hiermee absoluut geen rekening heeft gehouden er zelf geen informatie geeft m.b.t. de situatie van de Oromos in Ethiopië et de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet in casu ;”

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): een attest van de Belgische afdeling van de UOSE (bijlage 3), twee rapporten van Amnesty International (bijlagen 4 en 5), twee prints van google (bijlagen 6 en 7) en algemene informatie omtrent de repressie en mensenrechtenschendingen ten aanzien van Oromos in Ethiopië (bijlagen 8-13).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welk(e) beginsel(en) hij doelt waar hij benevens de motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel verwijst naar “de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur”. Evenmin duidt hij op welke wijze dit beginsel of deze beginselen zou(den) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt daarbij bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.5.1. Verzoeker tracht de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen vooreerst toe te schrijven aan psychische problemen. Uit het gehoorverslag van het CGVS van 1 juli 2015 blijkt in dit kader dat verzoeker tijdens het tweede gehoor bij het CGVS weigerde te gaan zitten en verklaarde dat hij aan zelfmutilatie had gedaan (administratief dossier, stuk 6, p.1-3). Tevens legde verzoeker in dit kader enkele documenten neer waaruit blijkt dat hij voor (volgens zijn verklaringen bij zichzelf aangebrachte)

brandwonden werd behandeld in het UZ Leuven (administratief dossier, map 'documenten'). Hoewel hieruit afgeleid kan worden dat verzoeker mogelijks met psychologische problemen kampt(e), blijkt hieruit echter geenszins dat deze problemen dermate ernstig zijn of waren dat verzoeker niet bij machte mocht worden geacht om een tweede keer te worden gehoord bij het CGVS en in het kader van dit gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker brengt in dit kader vooreerst geen medisch attest bij waaruit duidelijk blijkt dat of aan welke psychische problemen hij *in concreto* zou lijden, laat staan dat hij aantoonde dat hij door deze problemen geheugenproblemen zou kennen of niet bij machte zou zijn (geweest) om volwaardige verklaringen af te leggen. Aan verzoeker werd bij de aanvang van het tweede gehoor bij het CGVS daarenboven meermaals gevraagd of hij dacht dat hij het gehoor zou kunnen volbrengen en of hij dit aankon, waarop verzoeker duidelijk aangaf dat hij het gehoor kon afleggen. Na overleg tussen verzoeker en diens advocaat, gaven zij nogmaals uitdrukkelijk aan het gehoor te willen verderzetten (administratief dossier, stuk 6, p.4). Hoewel verzoeker er bij de aanvang van het gehoor op werd gewezen dat hij eventuele problemen diende te melden, maakte hij gedurende het verdere verloop van het gehoor geen melding van problemen. Uit het gehoorverslag blijkt voorts dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn verklaarde psychische problemen zijn gezegden zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

2.2.5.2. Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag en de aangevoerde vrees voor vervolging op zijn politieke activiteiten en engagement. Net als zijn vader en zijn broer, die lid waren van het OLF, zou verzoeker activiteiten hebben gevoerd voor deze organisatie. Hij zou als sympathisant geld hebben ingezameld bij zijn dorpsgenoten en pamfletten hebben verspreid. Verzoeker brengt noch ter staving van het voorgehouden politieke activisme van zijn vader en zijn broer, noch ter staving van zijn eigen politieke engagement in zijn land van herkomst echter enig begin van bewijs bij. Gelet op de aard van hun voorgehouden activiteiten en de verklaringen die in dit kader terecht worden weergegeven in de bestreden beslissing, kon dit nochtans weldegelijk van hem worden verwacht. Verzoeker brengt bovendien niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn verklaring dat zijn broer, ingevolge diens politieke activiteiten voor het OLF, zou zijn gedood. Aangenomen kan worden dat hij ook hiervan enig bewijs zou moeten kunnen aanreiken.

In de bestreden beslissing wordt aangaande het voorgehouden politieke activisme van verzoeker, zijn broer en zijn vader daarenboven met recht gemotiveerd:

“Wat echter ernstiger vragen oproept is dat uw verklaringen hierover evenmin overtuigen. Wanneer het CGVS u uitnodigt om bijkomende informatie te verstrekken betreffende de activiteiten van uw vader stelt u bijzonder vaag dat hij de bevolking in de omgeving steeds mobiliseerde tegen de overheid. Gevraagd om deze bewering te concretiseren blijkt u hier niet toe in staat. U verklaart enkel dat hij veel vrienden op bezoek kreeg maar niet veel vertelde over zijn activiteiten (cgvs 11.03.2015, p.6). Wanneer het CGVS informeert naar de structuur en activiteiten van het OLF op dorpsniveau verklaart u dat uw vader meestal de informatie ontving, deze aan u doorgaf waarna u de informatie verspreidde. Gevraagd van wie uw vader dan informatie of orders ontving moet u echter het antwoord schuldig blijven. U stelt dat hij u nooit vertelde wie zijn bron was en dat u hem dat evenmin vroeg. Wanneer het CGVS informeert of u enig idee heeft van wie uw vader zijn informatie verkreeg stelt u dat u zich niet in de positie bevond om uw vader naar zijn bronnen te vragen gezien u hem volledig vertrouwde en hij een Oromo-patriot was. U weet enkel te vertellen dat uw vader jullie soms voor een tijd verliet waarna hij weerkeerde met informatie (cgvs 11.03.2015, p.7-8). Tevens verklaart u dat andere personen eveneens informatie verspreiden, maar u stelt niet te weten wie deze andere personen waren, gezien alles in het geheim gebeurde (cgvs 11.03.2015, p.7).”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Waar hij zijn eerdere gezegden herhaalt, dient immers te worden opgemerkt dat deze loutere herhaling niet van die aard is dat zij afbreuk kan doen aan de voormelde, concrete vaststellingen inzake deze verklaringen. Waar hij benadrukt dat hij zijn eigen politieke activiteiten inroept en niet (enkel) deze van zijn vader en zijn broer, dient te worden opgemerkt dat van verzoeker, die verklaarde dat zijn vader en zijn broer actief waren voor het OLF, dat zijn vader daarbij verantwoordelijk was voor de propaganda en de mobilisatie tegen de autoriteiten in zijn dorp en regio en dat hij zijn vader daarbij zelf bijstond middels het werven van fondsen en het verspreiden van door hem verstrekte pamfletten en informatie, kon worden verwacht dat hij duidelijke en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over de activiteiten en verantwoordelijkheden van zijn vader. Dat hij hiertoe niet in staat bleek, maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde opvoeding in een gezin met banden met het OLF. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die uit de politieke activiteiten van zijn gezin zouden zijn voortgevloeid.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de arrestatie van uw vader en de dood van uw broer niet overtuigen. Zo stelde u op het moment van uw asielaanvraag dat uw vader drie jaar voordien aangehouden werd (verklaring dvz – vraag 12) waarna u geen nieuws van hem meer ontving en uw broer twee jaar voor uw asielaanvraag door de autoriteiten werd vermoord (verklaring dvz – vraag 18). Uit deze verklaringen valt af te leiden dat u de verdwijning van uw vader en de dood van uw broer niet op hetzelfde tijdstip situeert. Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat uw broer gedood werd tijdens de arrestatie van uw vader (cgvs 11.03.2015, p.17). De geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende de verdwijning van uw vader (en de daaropvolgende dood van uw broer) wordt nog verder ondergraven door uw bijzonder weinig consistente verklaringen betreffende het tijdstip van zijn arrestatie. Waar u op het moment van uw asielaanvraag nog stelde dat hij drie jaar voor uw asielaanvraag gearresteerd werd en verdween (dus rond eind 2009, begin 2010 GK) situeerde u tijdens het gehoor voor het CGVS zijn laatste arrestatie op 15 sane (10de maand) van het jaar 2003 EK (22.06.2011) of slechts anderhalf jaar voor uw asielaanvraag (cgvs 11.03.2015, p.16).”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Uit de verklaringen en de informatie waarnaar met reden wordt verwezen in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoeker foutieve verklaringen aflegde over de officiële naam van het OLF in het Afaan Oromo. Verzoeker gaf, hiernaar gevraagd, onder meer de term ‘Ummata’ op, terwijl deze term niet in de officiële benaming van het OLF voorkomt. Dat deze term in de officiële naam van het OLF niet voorkomt, blijkt overigens tevens duidelijk uit de informatie die verzoeker bij het verzoekschrift voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 5 en 6). Dat een zoektocht naar de term ‘Ummata’ op het internet leidt naar verschillende Oromo-websites, doet hoegenaamd geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker ten onrechte beweerde dat deze term deel uitmaakt van de officiële naam van het OLF.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Gevraagd of het OLF over een radiozender beschikt antwoordt u bevestigend en stelt u de kanalen Seife Nebelbal en Simbirtuu te kennen (cgvs 11.03.2015, p.13 en cgvs 01.07.2015, p.13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de officiële radiozender van het OLF de naam VOL/SABO draagt. De door u genoemde radiozenders hebben weliswaar een oromo-nationalistische inslag maar worden door het OLF niet genoemd als officiële mediakanalen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker onverlet worden gelaten, onverminderd gehandhaafd.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Al evenmin overtuigen uw verklaringen over Oromo jeugdorganisaties en de tijdens de protesten van 2011 opgerichte Oromo studentenorganisatie Qeeroo Bilisummaa. Gevraagd of u een naam van een Oromo jeugdorganisatie kent antwoordt u ontkennend (cgvs 07.07.2015, p.17). Wanneer het CGVS informeert of de benaming “Qeeroo Bilisummaa” u iets zegt weet u correct te vertellen dat deze term gebruikt wordt in de strijd van de jongeren voor de bevrijding (van Oromia). Gevraagd of Qeeroo Bilisummaa een formele organisatie is stelt u nooit gehoord te hebben van een dergelijke organisatie (cgvs 01.07.2015, p.12). Dit roept ernstige vragen op. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat hoewel het OLF geen officiële jeugdafdeling heeft, de studentenorganisatie Qeeroo Bilisummaa als officiële jeugdtak beschouwd wordt van het OLF, of dat deze organisaties op zijn minst sterke banden onderhouden. De mediakanalen van beide organisaties verwijzen naar de acties van elkaar, en uit berichtgeving blijkt dat er op hoofdkwartieren van Qeeroo openlijk vlaggen van het OLF werden uitgehangen. Van iemand die verklaart dat zijn gezinsleden lid waren van het OLF en omwille van deze activiteiten gedood werden en zichzelf sympathisant van deze groepering is en deelnam aan een studentenprotest mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen kan afleggen betreffende de aard van de organisatie Qeeroo Bilisummaa en de verhouding tot het OLF.”

Dat de gestelde vragen dubbelzinnig waren, mist gelet op het voorgaande klaarblijkelijk feitelijke grondslag. Uit voormelde verklaringen blijkt duidelijk dat verzoeker er niet van op de hoogte was dat Qeeroo Bilisummaa een studentenorganisatie is en dat hij niet wist dat deze organisatie wordt gezien als de officiële jeugdafdeling van en nauwe banden vertoont met het OLF. Verzoeker erkent dit overigens uitdrukkelijk in het onderhavige verzoekschrift. Gelet op zijn voorgehouden politieke profiel en dat van zijn familieleden, mocht van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij omtrent voormelde organisatie beter op de hoogte was.

Verzoeker onderneemt verder niet de minste poging om de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Hoewel u stelt dat de status van Finfinne, de Afaan oromo benaming voor Addis Abeba een druk besproken onderwerp was in uw dorp en een belangrijke eis voor het OLF (cgvs 11.03.2015, p.10) overtuigen uw verklaringen hieromtrent allerm minst. Zo stelt u dat de Ethiopische autoriteiten in 1997 EK de stad Adama als hoofdstad van Oromia aanduiden maar in datzelfde jaar na protest Addis Abeba opnieuw de officiële hoofdstad werd (cgvs 01.07.2015, p.13). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt echter dat de Ethiopische autoriteiten in 2003/2004 Adama als nieuwe hoofdstad benoemden om pas drie jaar later en na veelvuldige protesten, en niet zoals u stelt in hetzelfde jaar, de terugkeer van Addis Abeba als hoofdstad te verordenen. Dat u de door de Ethiopische autoriteiten opgelegde verhuis van de hoofdstad van Oromia, in het bijzonder gecontesteerd door het OLF, niet correct in de tijd kan situeren roept andermaal vragen op betreffende uw beweringen over het opgroeien in een gezin waarvan de vader en de oudere broer hun leven lieten vanwege hun activiteiten voor deze organisatie en uw engagement voor het OLF.

Verder verklaart u zelf éénmalig deel te hebben genomen aan een studentendemonstratie in 1998 EK. Hierover dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen begin van materieel bewijs neerlegt betreffende uw deelname aan deze demonstratie. Uw verklaringen betreffende studentendemonstraties van latere datum roepen eveneens vragen op. Hoewel u stelt dat studenten het overgrote deel van de tijd protesteren en er veel demonstraties waren blijkt u zich slechts één enkele demonstratie te kunnen herinneren, de demonstratie in uw school in 1998 EK waaraan u zou hebben deelgenomen maar waarover u geen begin van materieel bewijs neerlegt (cgvs 11.03.2015, p.8). Wanneer het CGVS vraagt waar en wanneer in de jaren voor uw vertrek nog studentenprotesten plaats hadden stelt u opnieuw bijzonder vaag dat er voortdurend massademonstraties waren in Oromia en dat er veel studenten gevangen genomen werden. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat er in de jaren voor uw vertrek nog geregeld Oromo-nationalistische studentendemonstraties plaats hadden in Addis Abeba, de stad waar u studeerde. Van iemand die verklaart op jonge leeftijd zelf te hebben deelgenomen aan een studentendemonstratie en te zijn opgegroeid in een gezin waarin activisme voor de Oromozaak centraal stond en om deze reden zijn land van herkomst diende te verlaten mag verwacht worden dat hij duidelijke en gedetailleerde verklaringen kan afleggen betreffende deze demonstraties. Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u activiteiten uitvoerde voor het OLF en actief was binnen de Oromo-nationalistische beweging."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel niet weerlegt of betwist, onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende politieke profiel, activiteiten en engagement in zijn land van herkomst. Bijgevolg is het niet plausibel dat verzoeker ingevolge zijn voorgehouden politieke overtuiging ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten zijn afkeer van deze autoriteiten zou hebben duidelijk gemaakt en een politieke daad zou hebben gesteld door openlijk te weigeren om een t-shirt van de overleden eerste minister te kopen tijdens diens treurmars.

Ten aanzien van dit incident wordt in de bestreden beslissing bovendien met recht gemotiveerd:

"(...) dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw houding ten aanzien van de politie tijdens deze treurmars allerm minst overtuigen. Gevraagd of u verplicht werd het t-shirt te kopen antwoordt u bevestigend en stelt u dat u dit resoluut weigerde door ten aanzien van de overheidsfunctionaris te stellen dat Meles Zenawi uw vijand was (cgvs 01.07.2015, p.15). Wanneer het CGVS informeert naar de reden waarom u de vertegenwoordiger van de autoriteiten vertelde dat Meles Zenawi uw vijand was verwijst u naar zijn verantwoordelijkheid voor de dood van uw vader en het lijden van uw familie. Wanneer het CGVS u vraagt waarom u deze overheidsfunctionaris niet eenvoudig vertelde dat u geen geld bijhad geeft u het weinig verhelderende antwoord dat dit niet tot een oplossing geleid zou hebben gezien ze mensen dwingen te accepteren wat ze aanbieden. U vult daarbij aan dat u zich ervan bewust was dat uw weigering tot mishandeling zou leiden. Wanneer het CGVS informeert of u op een confrontatie met de autoriteiten uit was antwoordt u dan weer ontkennend. U stelt dat de agent een geweer vasthad waarop u vreedzaam weigerde. Wanneer het CGVS u wijst op de gebrekkige consistentie van uw verklaringen stelt u plots toch, geheel tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat dit niets zou oplossen, dat u de agent vertelde dat het t-shirt te duur voor u was (cgvs 01.07.2015, p.16)."

Indien verzoeker zou kunnen worden gevolgd in zoverre hij stelt dat hem niet mag worden verweten dat hij zijn politieke standpunt zou hebben geuit, dient te worden opgemerkt dat hij hiermee hoegenaamd geen verklaring biedt voor de voormelde inconsistenties in zijn verklaringen hetgeen de waarachtigheid van deze verklaringen dan ook ondermijnt.

Verder is het onaannemelijk dat verzoeker gedurende zijn detentie voortdurend zou zijn ondervraagd over de verblijfplaats van zijn vader. Uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt immers dat de Ethiopische autoriteiten zijn vader eerder zouden hebben

gearresteerd en dat van zijn vader sedertdien niets meer werd vernomen. Aldus waren de Ethiopische autoriteiten op de hoogte van het lot van verzoekers vader en kan niet worden ingezien waarom zij verzoeker nog zouden ondervragen over diens verblijfplaats. Waar verzoeker in het verzoekschrift ontkent dat hij ooit verklaarde dat hij enkel over de verblijfplaats van zijn vader werd ondervraagd, dient te worden vastgesteld dat dit gelet op de verklaringen die hij aflegde bij het CGVS (administratief dossier, stuk 6, p.14) en die hij in het verzoekschrift zelf citeert (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.17) bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Verzoeker gaf immers aan: *“Ze bleven me maar ondervragen in de gevangenis. Ze vroegen heel de tijd waar mijn vader was”*.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielrelaas.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing omtrent verzoekers politieke activiteiten in België en omtrent het ter staving van deze activiteiten neergelegde attest van de UOSE verder met recht gemotiveerd:

“Naast uw beweringen met betrekking tot de vrees die u ten opzichte van Ethiopië zou koesteren ten gevolge van uw sympathie en activiteiten voor het OLF stelt u bij terugkeer naar uw land van herkomst ook vervolging te vrezen omwille van de politieke activiteiten die u hier in België tegen de Ethiopische regering beweert te hebben ontwikkeld. U stelt tijdens het gehoor voor het CGVS aan demonstraties te hebben deelgenomen in België tegen de Ethiopische autoriteiten en verder deel te nemen aan de maandelijkse vergaderingen van het UOSE, de Oromo studentenvereniging in Europa, een mantelorganisatie van het OLF. Ter staving van uw aanwezigheid op de vergaderingen van het UOSE toonde u de protection officer van het CGVS een attest van het UOSE.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft, kan er gezien uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw opvoeding in een familie actief binnen het OLF en uw sympathie en activiteiten voor het OLF niet worden afgeleid dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond. Uw eenmalige deelname aan een demonstratie te Brussel waarbij gepleit werd voor de eerbiediging van de rechten van de Oromo en uw deelname aan enkele van de maandelijkse vergaderingen van de Oromo gemeenschap in België kan dan ook niet gezien worden als de voorzetting van een maatschappelijk engagement in uw land van herkomst. Er moet dan ook worden vastgesteld dat u er in het kader van uw asielaanvraag niet in slaagt aannemelijk te maken dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan een protestactie in België. Rekening houdend met uw profiel en achtergrond, kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat de Ethiopische autoriteiten uw handelingen na uw vertrek uit Ethiopië niet op de voet gevolgd hebben, en derhalve niet op de hoogte zijn van uw éénmalige deelname aan een demonstratie in België en uw deelname aan vergaderingen van de Oromo gemeenschap. Hoe dan ook, zelfs indien de Ethiopische overheden op de hoogte zouden zijn van acties van asielzoekers in België, maakt u het niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopisch maatschappelijk systeem. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt weliswaar dat leidinggevenden van Ethiopische oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië problemen kunnen ondervinden, maar dat dit voor gewone leden van dergelijke oppositiepartijen meestal niet het geval is.

(...)

Het attest uitgaande van de Union of Oromo Students in Europe (UOSE) verwijst louter in algemene bewoordingen naar uw deelname aan een demonstratie te België georganiseerd door Oromo en uw deelname aan vergaderingen van de Oromo gemeenschap te België. Dergelijke documenten kunnen slechts een asielrelaas ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. De door u neergelegde attest weerlegt immers niet de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw engagement voor deze zaak in uw land van herkomst. Uit dit attest en uw verklaringen valt evenmin af te leiden dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn van uw aanwezigheid op deze demonstratie of vergaderingen en dat zij deelnemers aan zulke demonstratie of vergaderingen in geval van terugkeer naar Ethiopië zouden vervolgen.

Verzoeker beperkt zich ertoe op algemene wijze te poneren dat zijn politieke activiteiten in België minstens een begin van bewijs vormen van zijn politieke overtuigingen en inzet ten gunste van de Oromo in Ethiopië. Dit kan echter bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Deze motieven volstaan om te besluiten dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij ingevolge zijn politieke activiteiten in België zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Waar verzoeker daarnaast tracht te laten uitschijnen dat het loutere gegeven Oromo te zijn zou volstaan om aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd, dient te worden vastgesteld dat dit geheel niet kan worden aangenomen. Vooreerst haalde verzoeker nooit eerder aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst ingevolge zijn loutere aanhorigheid tot de Oromo-etnie zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Dat dit zo zou zijn, kan uit de door verzoeker bijgebrachte informatie evenmin worden afgeleid (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4-5, 8-13). Uit deze informatie blijkt geenszins dat de Oromo's, die met meer dan een derde van de bevolking de grootste etnische groep van Ethiopië uitmaken, in verzoekers land van herkomst op systematische wijze worden geviséerd of vervolgd. Wel blijkt hieruit dat er door de Ethiopische regering mensenrechtenschendingen worden begaan ten aanzien van Oromo's met een bepaald profiel. Waar dit vaak is ingegeven doordat de persoon in kwestie – al dan niet terecht – beschouwd wordt als dissident, lid van de oppositie of tegenstander van het regime, dient te worden opgemerkt dat verzoeker, gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake zijn concrete asielmotieven, geenszins aannemelijk maakt dat hij zou worden aanzien als tegenstander van het regime en dat hij daardoor in de negatieve aandacht zou staan van de Ethiopische autoriteiten. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat hij enig ander van de in de bijgebrachte informatie vermelde risicoprofielen vertoont en dat hij daardoor zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

De neergelegde documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, map 'documenten') kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Het attest van de UOSE en de documenten inzake verzoekers behandeling in het UZ Leuven werden reeds hoger besproken. Verzoekers identiteitskaart kan zijn identiteit aantonen doch kan geen afbreuk doen aan de voormelde, concrete vaststellingen inzake zijn asielrelaas.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. De bewering als zou niet zijn onderzocht en als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Reeds hoger werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielmotieven. Derhalve toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Bijgevolg kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker evenmin aan dat de aangehaalde artikelen van het EVRM in zijn hoofde zouden dreigen te worden geschonden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

2.2.9. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS